

TAKEN FOR A BAT SPACE

An upside-down open temporary cultural space for performing arts and design.
Een omgekeerde, open tijdelijke culturele ruimte voor podiumkunsten en design.

Hosted by: Not a Giant Golden-Crowned Flying Fox

Project Information (EN)

A shelter

From monitored trees to disappearing buildings, the project listens to what is unheard: ultrasonic networks, contested habitats and the stories of those who, like bats, navigate the night, build nests and resist disappearance. The shelter becomes a space of refuge for the artists and the audience. It is a space of resistance in response to the disappearance of cultural spaces in Eindhoven.

The project is built collectively on site, from an array of works created by members of the collective. On site, they re-visit their work through a bat's lense : from housing crisis, out of human hearing spectrum networks, to counter culture and communication within the land.

Collective walking and sensing and fieldwork precede the on-site work. They serve as a basis for the collective narration. Sound installations, performances and visuals will come to life inside the shelter, shaped by bat field recordings, live composition, and collaborative storytelling.

Inviting bats

Bats live between rural and urban edges, they witness the interactions and the fractures within the land. They meet the inhabitants of cities, hear their steps, fly above agriculture fields and hunt on monitored trees. Bats need the old buildings, its brick and enclosed spaces where they can hope to hide and not be disturbed.

They are endangered and protected yet municipalities continue to tear down buildings to build new ones. However, new expensive white boxes neither sustain bats nor nurture cultural space. Bats made us hope for a resistance of destruction, protected by legislation, their survival defends spaces of cultural creation. Yet we are not polite to them : we blast light where predators should be sleeping, we make walls vibrate where their fragile homes are laid.

Bats see through sound, they echo, they map the invisible, and navigate the night by touch and vibration. How do we create with other senses in mind? How do we draw from bat symbolism a narrative that helps us understand them, or at least listen? Bats do not ask to be welcomed. Like them we seek shelter that lets us sense, speak, and return. To invite them is to fight for the right to stay, and to create.

Projectinformatie (NL)

Een schuilplaats

Van gemonitorde bomen tot verdwijnende gebouwen, het project luistert naar wat ongehoord is: ultrasone netwerken, betwiste habitats en de verhalen van degenen die, net als vleermuizen, door de nacht navigeren, nesten bouwen en zich verzetten tegen verdwijning. De schuilplaats wordt een toevluchtsoord voor de kunstenaars en het publiek. Het is een ruimte van verzet tegen het verdwijnen van culturele ruimtes in Eindhoven.

Het project wordt collectief ter plaatse opgebouwd, op basis van een reeks werken die door leden van het collectief zijn gemaakt. Ter plaatse bekijken ze hun werk opnieuw door de lens van een vleermuis: van de huisvestingscrisis, netwerken buiten het menselijke gehoorsspectrum, tot tegencultuur en communicatie binnen het land.

Collectief wandelen, waarnemen en veldwerk gaan vooraf aan het werk ter plaatse. Ze dienen als basis voor de collectieve vertelling. Geluidsinstallaties, performances en beelden komen tot leven in de schuilplaats, gevormd door veldopnames van vleermuizen, live composities en gezamenlijke verhalen.

Vleermuizen uitnodigen

Vleermuizen leven tussen landelijke en stedelijke gebieden, ze zijn getuige van de interacties en breuken binnen het land. Ze ontmoeten de inwoners van steden, horen hun voetstappen, vliegen boven landbouwwelden en jagen op bewaakte bomen. Vleermuizen hebben oude gebouwen nodig, met bakstenen en afgesloten ruimtes waar ze zich kunnen verstoppen en niet gestoord worden.

Ze zijn bedreigd en worden beschermd, maar gemeenten blijven gebouwen slopen om nieuwe te bouwen.

Vleermuizen gaven ons hoop op verzet tegen vernietiging, beschermd door wetgeving, hun voortbestaan verdedigt ruimtes voor culturele creatie. Toch zijn we niet beleefd tegen hen: we schijnen met licht waar roofdieren zouden moeten slapen, we laten muren trillen waar hun kwetsbare huizen zijn gebouwd.

Vleermuizen zien door middel van geluid, ze echoën, ze brengen het onzichtbare in kaart en navigeren door de nacht met behulp van tast en trillingen. Hoe kunnen we creëren met andere zintuigen in gedachten? Vleermuizen vragen niet om welkom te zijn. Net als zij zoeken we een schuilplaats waar we kunnen voelen, spreken en terugkeren. Hen uitnodigen is vechten voor het recht om te blijven en te creëren.

Image List

Filename	Caption	Credit
sheltershelter_1756553667.jpg	A shelter	MATHIS MARSEPOIL
a-bat_1756553675.jpg	A bat	MATHIS MARSEPOIL
lampadairelampadaire_1756553686.jpg	A streetlamp	THIJS VLEESCHOUWER

The images above are included in the ZIP under `/images`.